

заглавие: Monumenta linguae paleoslovenicae e codice suprasliensi.« Отъ кого е билъ написанъ тоя памѣтникъ и отъ кого е билъ занесенъ въ гореказанниятъ манастиръ, това и до днесъ остана дѣтска тайна. Ние предполагаеме, че и той са е появилъ пѣрвъ пѣтъ въ времето на Симеона, който е превождалъ и самъ дѣланията на византийските писатели*).

Повелѣ безаконникъ князъ Терентия и Африкана привести и глагола къ нима. пожръкта когомъ, аште ли ни, то хъль ка погѣбьж, и нѣсть бога иже ка издржжѣ моею издѣбитъ. свѣтаа же рекоста. глаголаховѣ ти многашди, яко крѣстиана исвѣ, и въ Христоса имаѣ надежда, кѣсомъ же нечистимъ не поклонивѣ сѣ, ни когомъ твоимъ слоуживѣ, и о мжкахъ твоихъ не крѣживѣ, да оуко примѣшлани о наю, велико хощеши, мжкъ, вѣрѣивѣ ко когочу, яко повѣжденъ едѣши нами равъи него, якоже повѣжденъ кѣкъ и отиць твои днаколъ. слышавъ же то князъ повелѣ възсидити га въ темницѣ и веригъи наложити има на възю и на рѣцѣ и на нозѣ, и тако вѣости ию, и сътвориша слоужъи якоже имъ повелѣно кѣкъ. повелѣ же и трѣзжѣща жѣлѣзъи подѣстѣлати има, и не дати никомуже отъ крѣстианъ възходити к нима, ни пишта има дати. въ полоуношти же молаштема сѣ свѣтѣима просвѣтѣ сѣ свѣтъ великъ въ

*) Въ „Импер. Публ. Библ.“ са намира отломокъ отъ житието на Св. Кондрата, който е писанъ преди Супраслскія рѣкописъ. Ако сравниме това житие съ житието на сщиятъ свѣтѣ въ Супраслскія рѣкописъ, то ще да са увѣриме, че тие сѣ произлѣзле изъ единъ источникъ. Правописанието и езикътъ на гореказанниятъ отломокъ сѣ старобългарски въ строгъ смисълъ на тая дума.